

Un aspecte del Saló durant l'acte.

Josep M. Llopart, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, durant la seva brillantíssima dissertació.

Joan Ripoll, Secretari del Jurat, llegint l'acte del veredict. En primer terme el Jurat, de dreta a esquerra, Joaquim Marco, Jordi Sarsanedas, Josep M. Llopart (conferenciant), Agustí Pons i Joaquim Sala Sanahuja.

EL PREMI '66 VIST DES

La segona convocatòria del Premi Sant Joan de novel·la catalana ha representat la consolidació d'aquesta iniciativa de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, de manera que pot dir-se que, a partir d'ara, el premi comptarà amb un espai propi entre el conjunt dels premis literaris catalans, i això tant pel que afecta les seves característiques com pel que es refereix a la seva dotació econòmica, que l'any vinent es veurà doblada.

El mateix Jurat de l'any passat -factor important per a la coherència en la trajectòria del premi- treballà sobre un total de vint obres presentades, front a les trenta-nou de l'any anterior. Aquest és, en certa manera, un primer inici de normalització, tota vegada que aquesta xifra respon a la mitjana de participació en els altres premis existents i reflecteix, quantitativament, les possibilitats reals del nostre món literari. Una altra prova d'aquest assentament ha estat el fet que hagin concorregut més escriptors professionals -entre els quals figuren guanyadors d'importants premis en ocasions anteriors- i, gest esperançador, que molts d'ells siguin joves. Per altra banda, la concurrència de participants d'arreu dels països catalans -de Perpinyà a València, de Lleida a les Balears- assegura l'obertura del premi a tot el nostre àmbit lingüístic.

Entre les vint obres presentades hi havia, com és lògic, nivells diferents de qualitat, d'estils i de temes. Resumint les tendències de contingut, s'hi trobaren registres del tipus de saga familiar, moralista, folletinesc, psicopàtic, històric, social, policíac i, fins i tot, el que podríem dir-ne

para-polític; pel que fa a l'estil, les obres oscil·laven des de la narrativa naturalista clàssica fins a la més informal i desimbolta, passant per la de tipus simbòlic, sense incórrer, però, en l'estrictament experimental: en aquest aspecte pot dir-se que, en general, s'ha estat més agosarat en el que fa a la temàtica que en el que fa a la manera d'expressar-la. Llegides i debatudes les obres presentades, el Jurat decidí considerar finalment quatre novel·les per passar a les votacions finals, que són les que es comenten a continuació, en ordre invers als vots aconseguits, és a dir, de menys a més vots:

- PAL DE GALLINER, de Julià Rigau (pseudònim).- Novel·la de tema social, narrada en estil realista. Ambientada en el món tèxtil terrasenc de primers de segle, té com a rerefons les tensions obreres de l'època, que aquí es concreten en l'acció d'uns obrers contra una família de fabricants que rep la comanda de teixir roba per als soldats que van a combatre a l'Àfrica; darrera les aparences, mouen els fils alguns membres de la família, fins que un dels activistes, en sentir-se manipulat, mata el qui sospita que l'ha estat utilitzant. Escrita correctament, amb fluïdesa narrativa, es centra massa en l'anècdota argumental i fa perdre versemblança al context en què se situa.

- HI HA UN LLIBRE OBERT DARRERA EL CLAVICORDI, de Joan Barri.- Sota aquest títol una mica misteriós i tan literari, apareix una novel·la discursiva i de tesi, escrita amb pulcritud però

És una gentilesa de **FINQUES CARNER** Agent de la Propietat Immobiliària
Sant Antoni M.º. Claret, 18 - Tels. 725 47 66 - 725 49 76 — SABADELL

ANT JOAN'' E DINTRE

potser amb massa distància-ment, abundant en temps morts que en trenquen el ritme. Un arquitecte català de renom torna del seu exili i, dedicat a confeccionar un pla d'urbanisme, es retira a una finca isolada a la muntanya pertanyent a la vídua d'un prohòom català mort a l'exili. La trama es refereix a les relacions que s'estableixen entre l'arquitecte i la vídua, així com amb la seva filla, i al descobriment d'un diari íntim del prohòom, on es reflecteix la decepció envers la seva vida i la seva causa. És un tema tractat amb sutilesa i ironia, portat fins a una desmitificació certament polèmica, però no per això menys lúcida, encara que mancat de convicció.

-LA VORERA DEL SILENCI, de Pau Faner.-L'escriptor menorquí -guanyador d'altres premis importants-segueix fidel al seu model del realisme màgic, que aquí es veu portat a l'extrem, gairebé fins al paroxisme. Amb imaginació desbordant, que oscil·la del lirisme al grotesc, explica una extensa saga familiar al llarg de cent-setanta-cinc anys, des dels inicis del segle XIX a la mort del general Franco. La característica de l'obra és de centrar l'acció en un bordell de Ciutadella i d'explicar la vida dels seus personatges i dels fets històrics a través d'una clau eròtico-grotesca, a tall de gran metàfora, que recorda models prou coneguts; la desmesura i la reiteració excessives, però, ofeguen els mèrits del llibre, que queda més deformat del que presumiblement pretenia l'autor.

-UN FEBRER A LA PELL, de Margarida Aritzeta-

ta.- Una autora jove ofereix una novel·la jove, potser no prou arrodonida, però fresca i enjogassada. Un professor desapareix misteriosament, arran d'un fet divers de caràcter polític, i la seva muller encarrega una investigació aportant els seus escrits, per si del seu examen s'en pot treure l'entrellat: fragments de diari, assaigs d'escriptura automàtica, descripció objectiva de fets, pas de la primera a la tercera persona, formen un conjunt heterogeni que reflecteix la vida i les inquietuds, la recerca i la frustració, d'un grup de gent molt característic. La novel·la presenta nivells de lectura diferents i ofereix un final obert, que, en certa manera, el lector ha de completar. Cal destacar el toc a vegades desimbolt, a vegades crític, a vegades lúdic, de la seva escriptura, que barreja ficció i realitat, i abunda en referències literàries: el recurs a l'acudit privat pot emascarar el sentit d'algunes al·lusions al lector que no estigui al cas, però en canvi divertirà al que ho sàpiga seguir. Es pot dir que es tracta d'una novel·la en certa manera intel·lectual, i que, per tant, no encaixa en una trajectòria narrativa a l'ús, sinó que es reclama de la imaginació, del joc i de l'especulació: és evident que l'autora compta amb la complicitat amical del lector, i a fe que val la pena atorgar-li.

Aquestes quatre obres, ben diferents en intencions, estil i temàtica, donen un tast del que ha estat aquesta segona convocatòria del premi Sant Joan de novel·la, l'obra guanyadora del qual es podrà llegir la propera Diada del Llibre.

Joan Ripoll

L'Honorable Ramon Trias Fargas, en representació del President de la Generalitat, felicitant a la guanyadora, Margarida Aritzeta.

Un aspecte del Saló.

Un aspecte del Saló.

És una gentilesa de

Escoda

ALTA SASTRERIA
CONFECCIONS DE LUXE

Plaça Sant Roc, 5 - Telèfon 725.59.29